

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1333/2025
05.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости ББ, брата окривљеног АА, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Бечеју 7К.235/2022 од 03.07.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1372/25 од 25.08.2025. године, у седници већа одржаној дана 05.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости ББ, брата окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Основног суда у Бечеју 7К.235/2022 од 03.07.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1372/25 од 25.08.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Бечеју 7К.235/2022 од 03.07.2025. године одбачен је поднесак ББ, брата окривљеног АА од 19.03.2025. године.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1372/25 од 25.08.2025. године одбијена је као неоснована жалба ББ, брата окривљеног АА, која је изјављена против решења Основног суда у Бечеју 7К.235/2022 од 03.07.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је ББ, брат окривљеног АА, без навођења разлога побијања, са предлогом да Врховни суд испита побијане одлуке у складу са законом.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости ББ, брата окривљеног АА у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, нашао да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном

доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том закону.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац), окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости искључиво преко браниоца.

Сходно цитираним законским одредбама, овлашћена лица за подношење захтева за заштиту законитости су само Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац) и окривљени и то окривљени искључиво преко браниоца. Како ово овлашћење ниједном законском одредбом није дато другим процесним субјектима, већ ова лица могу поднети само иницијативу Републичком јавном тужиоцу (сада Врховном јавном тужиоцу) за подношење овог ванредног правног лека, у складу са уставним правом подношења предлога државним органима (члан 56. Устава Републике Србије), то је сходно томе захтев за заштиту законитости ББ, брата окривљеног АА поднет од стране неовлашћеног лица.

Са свега изложеног Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 483. став 1. ЗКП, одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости ББ, брата окривљеног АА.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија,
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић